

Si s'escau

No hem sabut trobar —potser no les hem examinades prou a fons— en les diverses obres sobre llenguatge administratiu i jurídic que actualment hi ha en circulació —el professor Duarte i Montserrat és qui més s'ha especialitzat en aquesta matèria—, la fórmula catalana equivalent a la del castellà «si procede», molt usual en instàncies, sol·licituds, convocatòries, contractes i comunicacions de diversa índole, i amb la qual es vol indicar que només hom prendrà tal o tal decisió o acord en el cas en què es consideri procedent.

Els glossaris que hem consultat indiquen, és clar, com a equivalent del verb castellà «proceder» el català *procedir*, però aquesta equivalència no és vàlida per a tots els significats amb què es fa servir el verb del castellà: tal com dèiem ahir, hom no reconeix al verb *procedir* el significat amb què es fa servir en una oració com «No concedeix que els ho concedeixin» i, en aquest cas, és a dir, significat «ésser conforme a dret, pràctica o conveniència», cal recórrer a la locució *ésser procedent*, amb què tenim *No és procedent que els ho concedeixin*. Per tant, sembla realment una solució procedent, per al cas que hem plantejat, *si és procedent*.

Tanmateix, en la pràctica del llenguatge

administratiu, hem cregut observar que és força corrent de resoldre aquest cas amb l'ús del verb *escaure*, normalment amb el reforç de la partícula pronominal, però també, algun cop, sense aquest reforç. Segons el Diccionari Fabra, el verb *escaure*, usat sense el reforç pronominal, exigeix un complement indirecte o datiu —*escaure una cosa o'algú, escaure-li*—, cosa que l'invalida per al cas que ens ocupa. I, usat pronominalment, no li reconeix el valor equivalent a *ésser procedent*. Però, amb tot, la fórmula *si s'escau* no sembla rebutjable. Creiem trobar-ne un precedent recollit al Diccionari Alcover-Moll, *Us ho pagaré si s'escau* (de la traducció rossellonesa de les faules de Lafontaine, de Pau Bergue) i, després d'escoltar el parer de doctes col·legues, hem suggerit l'admissió del verb *escaure*'s significat «ésser procedent» a la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans.

Advertim que a l'obra *Curs de Llenguatge Administratiu Català*, de l'esmentat professor Duarte i Montserrat, trobem la frase *quan s'escaigui de fer-la* (la indicació de la data, el lloc, etc.), però el verb *escaure*'s hi sembla usat significativament més aviat «esdevenir-se» o «ésser l'ocasió».

Albert Jané